

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-16/22-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ane Berlengi Fellner, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Mirjane Čačić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ivane Mamić Vuković, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja I. T. iz S., protiv tuženika Povjerenika za informiranje, Z., u predmetu radi ostvarivanja prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 21. travnja 2022.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev radi poništenja rješenja Povjerenika za informiranje, klasa: UP/II-008-07/21-01/841, urbroj: 401-01/04-21-16 od 13. prosinca 2021.

Obrazloženje

1. Rješenjem tuženika pod točkom I. poništeno je rješenje Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u S., klasa: UP/I-032-01/21-04/0001, urbroj: 52181203-01-01-21-0101 od 30. rujna 2021. u dijelu koji se odnosi na traženje tužitelja da mu se dostavi dopis ili elektronička poruka koje je profesor dr.sc. M. P. uputio Apostolskom nunciju u Republici Hrvatskoj i Velikom Kancelaru Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u S. kojim je priložio odgovor prorektora izv.prof.dr.sc. Ž. R. o povjerenstvima i o izmjenama i dopunama etičkog kodeksa Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u S. Točkom 2. tužitelju je odobren pristup preslici dopisa Dekana Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u S., klasa: 080-03/19-01/0002, urbroj: 2181-203-03-01-21-0031 od 2. lipnja 2021., upućenog mons. D. K., a na znanje mons. G. L.. Točkom 3. rješenja tuženika odbijena je žalba tužitelja u dijelu koji se odnosi na njegov zahtjev da mu se dostavi dopis ili elektronička poruka kojom je Veliki Kancelar mons.dr.sc. D. K. iznio razloge zbog kojih u Statutu Katoličkog bogoslovnog fakulteta ne bi trebala biti odredba o utopu Velikom kancelaru, kao neosnovana, a točkom 4. naloženo je Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u S. da postupi sukladno točki 2. izreke tog rješenja u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti rješenja.

2. Tužitelj je pokrenuo upravni spor protiv rješenja tuženika u dijelu u kojem je njegov zahtjev odbijen. Smatra da tuženik nije pravilno primijenio pozitivne propise te da su u provedenom postupku povrijeđene postupovne odredbe, a činjenično stanje

nije pravilno i potpuno utvrđeno te je pogrešno primijenjeno materijalno pravo. Navodi da je prvostupanjsko rješenje trebao donijeti službenik za informiranje, a ne čelnik tijela, da nije proveden test razmjernosti i javnog interesa, a tražena informacija osim što nije bila dostupna javnosti nije bila dostupna niti članovima Fakultetskog vijeća koji je temeljem predmetne informacije donio odluku o izmjenama i dopunama Statuta Katoličkog bogoslovnog fakulteta. Ističe da se radi o informaciji koja je javno pročitana na sjednici Fakultetskog vijeća te smatra da prvostupanjsko tijelo tu informaciju mora posjedovati. Poziva se na odredbu članka 11. stavka 7. Zakona o pravu na pristup informacijama kojom je propisano da nakon provedenog savjetovanja dokumentaciju koja nastaje u postupku savjetovanja s javnošću bilo u elektroničkom obliku bilo na papiru, tijelo javne vlasti dužno je čuvati u skladu s propisima o arhivskom gradivu. Nakon što je njegov opunomoćenik tražio predmetnu informaciju obaviješten je da je riječ o dopisu kojeg je Veliki kancelar Katoličkog bogoslovnog fakulteta mons.D. K. poslao dekanu da ga pročita na sjednici Fakultetskog vijeća s naredbom da mu ga potom vrati što je prof.dr.sc. M. P. u svom očitovanju i ponovio. Smatra da je takvo postupanje Velikog kancelara protivno odredbi članka 11. Zakona o pravu na pristup informacijama i poziva se na dopis dekana prof.dr.sc. M. P. iz kojeg proizlazi da zna gdje se predmetna informacija nalazi. Nadalje se poziva na odredbu članka 43. Zakona o pravu na pristup informacijama temeljem koje odredbe tuženik kao drugostupanjsko tijelo provodi inspekcijski nadzor nad provedbom Zakona o pravu na pristup informacijama, a ne kao što tuženik u osporenom rješenju tvrdi da samo utvrđuje posjeduje li tijelo javne vlasti ili ne posjeduje traženu informaciju. Ističe da iz osporenog rješenja nije razvidno je li tuženik pokrenuo inspekcijski postupak radi utvrđenja provodi li prvostupanjsko tijelo kao tijelo javne vlasti savjetovanje s javnošću u skladu s odredbom članka 11. Zakona o pravu na pristup informacijama te se poziva na stavak 4. ovog članka Zakona i smatra da je prvostupanjsko tijelo trebalo na svojoj mrežnoj stranici objaviti izvješće koje sadrži i predmetnu informaciju kao i očitovanja s razlozima za prihvaćanje ili ne prihvaćanje prijedloga iznesenog u predmetnoj informaciji, a takvo izvješće je trebalo biti dostavljeno i članovima Fakultetskog vijeća koje je donijelo izmjene i dopune Statuta Katoličkog bogoslovnog fakulteta. Navodi da je prijedlog Velikog kancelara samo pročitana na sjednici Fakultetskog vijeća, a ne čuva se u pismohrani Katoličkog bogoslovnog fakulteta te zaključuje da je takvo postupanje protivno Uredbi o uredskom poslovanju koja je bila u to vrijeme na snazi, jer je trebao biti zaprimljen, urudžbiran i trebao se čuvati u pismohrani prvostupanjskog tijela. Poziva se na odredbu članka 10. Ugovora između Sv. Stolice i Republike Hrvatske o suradnji na području odgoja i kulture temeljem koje se pravni ustroj katoličkih visokih učilišta s pravom javnosti ravna prema zakonima Republike Hrvatske. Također se poziva na odredbu članka 134. Ustava RH te Kanonu 3. Zakonika kanonskog prava i članak 52. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju kao i na odredbu članka 2. paragrafa 1. Statuta Katoličkog bogoslovnog fakulteta. Smatra da mons.dr.sc. D. K. i dekan prof.dr.sc. M. P. dogovorno skrivaju prijedlog Kancelara čime krše navedene odredbe mjerodavnih propisa. Ističe da je tuženik ovlašten provesti inspekcijski nadzor o provođenju savjetovanja s javnošću vezano za izmjene i dopune Statuta Katoličkog bogoslovnog fakulteta te se poziva na odredbu članka 83. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima prema kojoj ovaj Sud može pokrenuti postupak ocjene zakonitosti općeg akta na temelju obavijesti građana. Smatra da su povrijeđene postupovne odredbe jer mu kao stranci u postupku nije dostavljen preslik očitovanja prvostupanjskog tijela o predmetnoj informaciji iako je to tražio od tuženika dana 25.

studenog 2021., a zatim ponovno 20. prosinca 2021. Stoga smatra da mu nije omogućeno izjašnjavanje o svim činjenicama, okolnostima i pravnim pitanjima važnim za rješavanje ove upravne stvari. Smatra da iz navedenog proizlazi kako je predmetna informacija tužitelju obvezno trebala biti dostavljena kao članu Fakultetskog vijeća, a također je trebala biti javno objavljena i trebala se čuvati u pismohrani prvostupanjskog tijela te je u skladu s odredbom članka 11. stavka 4. Zakona o pravu na pristup informacijama trebala biti dostupna javnosti na mrežnim stranicama prvostupanjskog tijela, a tuženik je prema odredbi članka 115. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku trebao ispitati zakonitost prvostupanjskog rješenja. Predlaže da Sud tužbu uvaži, poništi rješenje tuženika u dijelu u kojem se odnosi na predmetnu informaciju te da poništi rješenje Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u S. također u dijelu u kojem se odnosi na predmetnu informaciju i predmet vrati tom tijelu na ponovni postupak, podredno da sam riješi ovu upravnu stvar na način da usvoji zahtjev tužitelja za traženom informacijom.

3. Sukladno odredbi članka 32. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21.) tužba je dostavljena na odgovor tuženiku koji se podneskom od 8. ožujka 2022., očitovao o tužbenim razlozima. Tuženik ne prihvaća stajališta tužitelja izložena u tužbi i predlaže da Sud tužbeni zahtjev odbije.

4. Tužba je dostavljena na odgovor i Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u S. koji se također očitovao o tužbenim razlozima. Međutim, Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u S. javnopravno je tijelo prvog stupnja od kojeg je tražena informacija u ovoj upravnoj stvari i time nije stranka u ovom upravnom sporu. Stoga je dostava tužbe na odgovor javnopravnom tijelu izvršena omaškom ovog Suda zbog čega se posebno ne navode razlozi koje je to tijelo dostavilo u očitovanju od 15. ožujka 2022.

5. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

6. Rješenjem tuženika pod točkom 3. odbijena je žalba tužitelja u dijelu u kojem je Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u S. odbacio zahtjev tužitelja za ostvarivanje prava na pristup informacijama koje se odnose na dokument, dopis ili elektroničnu poruku kojim/kojom je Veliki kancelar mons.dr.sc. D. K. iznio razloge zbog kojih u Statutu Katoličkog bogoslovnog fakulteta ne bi trebala biti odredba o utoku Velikom kancelaru. Tuženik je potvrdio stajalište prvostupanjskog javnopravnog tijela prema kojem je zahtjev tužitelja u navedenom dijelu pravilno odbačen pozivom na odredbu članka 23. stavka 4. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13. i 85/15.).

7. Navedenom zakonskom odredbom propisano je da će tijelo javne vlasti rješenjem odbaciti zahtjev ako ne posjeduje informaciju te nema saznanja gdje se informacija nalazi.

8. U provedenom postupku neprijeporno je utvrđeno da je traženu informaciju dekan Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u S. pročitao na Fakultetskom vijeću dana 9. srpnja 2021. Tražena informacija odnosi se na dopis kojeg je Veliki kancelar Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u S. mons. D. K. poslao dekane sa zahtjevom da ga pročita na sjednici Fakultetskog vijeća, a potom vrati.

9. Tijekom žalbenog postupka tuženik je utvrdio da je javnopravno tijelo prvog stupnja postupilo na traženi način te je osporenim rješenjem ocijenjeno da je prvostupanjsko tijelo pravilno zaključilo da se tražena informacija odnosi na informaciju koju to tijelo ne posjeduje niti nema saznanja gdje se informacija nalazi.

10. Tužitelj je i tijekom žalbenog postupka kao i u ovom upravnom sporu ukazivao na neprijeporno utvrđenu činjenicu prema kojoj je dekan Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u S. traženu informaciju vratio Velikom kancelaru, zbog čega smatra da se radi o informaciji za koju javnopravno tijelo prvog stupnja zna gdje se nalazi.

11. Međutim, javnopravno tijelo prvog stupnja, u konkretnom slučaju, Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u S. je pravna osoba i tijelo javne vlasti koje je specifične pravne prirode. Za razliku od ostalih sveučilišnih sastavnica ovaj Fakultet ima i crkvenu dimenziju te prema odredbi članka 52. stavka 3. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju (Narodne novine, broj 123/03., 198/03., 105/04., 174/04., 2/07.-odluka Ustavnog suda RH, 46/07., 45/09., 63/11., 94/13., 139/13., 101/14.-odluka Ustavnog suda RH i 60/15.-odluka Ustavnog suda RH i 131/17.), djeluje u okviru javnih sveučilišta uz poštivanje važećih međunarodnih ugovora i ugovora između osnivatelja i sveučilišta uz suglasnost nadležnih državnih i crkvenih vlasti. Veliki kancelar upravo predstavlja crkvenu vlast u smislu navedene odredbe Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju. Stoga Veliki kancelar nije tijelo javne vlasti kojemu je prvostupanjsko javnopravno tijelo bilo dužno proslijediti zahtjev tužitelja radi davanja tražene informacije.

12. Dakle, iako čelnik javnopravnog tijela prvog stupnja ima saznanja o tome gdje se tražena informacija nalazi, kako se tražena informacija ne nalazi kod drugog tijela javne vlasti, to tužitelj razlozima na kojima temelji tužbu u ovom upravnom sporu nije doveo u sumnju pravilnost primjene odredbe članka 23. stavka 4. Zakona o pravu na pristup informacijama u konkretnom slučaju.

13. U svezi s tužbenim razlozima koji se odnose na postupanje javnopravnog tijela prvog stupnja u postupku izmjene Statuta i isticanje tužitelja prema kojem je tuženik bio dužan provesti inspekcijski nadzor nad prvostupanjskim tijelom, valja reći da se radi o odvojenim postupcima koji su oba u nadležnosti tuženika. U okviru žalbenog postupka u kojem tuženik utvrđuje je li pravilan i na zakonu osnovan zaključak prvostupanjskog tijela prema kojem ne posjeduje traženu informaciju, odnosno ne zna gdje se ta informacija nalazi, tuženik niti je mogao niti je trebao provesti inspekcijski nadzor nad radom javnopravnog tijela vezano za postupak izmjene Statuta.

14. Budući da niti ostali razlozi na kojima tužitelj temelji tužbu u ovom upravnom sporu nisu od utjecaja na donošenje drugačije odluke u predmetnoj upravnoj stvari, Sud je temeljem odredbe članka 57. Zakona o upravnim sporovima, tužbeni zahtjev odbio kao neosnovan.

U Zagrebu 21. travnja 2022.

Predsjednica vijeća
Ana Berlangi Fellner